

Dit jaar bracht ik mijn vakantie door in Portugal, in het stadje Estremoz. Opvallend was het veelvuldige gebruik van marmer. Je ziet op veel plaatsen marmeren vloeren, vensterbanken, zerken, gevel- en wandbekledingen. Ik zag zelfs trottoirbanden van marmer.

In Estremoz vormen het winnen, bewerken en verkopen van marmer en de landbouw de belangrijkste middelen van bestaan.

Marmer is een metamorf gesteente. Diep in de aardkorst zijn de gesteenten blootgesteld aan hoge temperaturen en druk. Dit geeft aanleiding tot rekristallisatie. Dat proces noemt men metamorfose.

Marmer wordt gewonnen in open steengroeven. Het is gemakkelijk te polijsten en wordt hoofdzakelijk in plaatvorm gebruikt. Het oogt fantastisch. Het marmer uit Estremoz wordt vooral uitgevoerd naar Italië.

Van het ontstaan van marmer naar het reinigen van sediment lijkt een heel grote stap. Bij nadere beschouwing valt dat toch weer mee. Bij het reinigen van specie kan men namelijk gebruik maken van de processen die gewoonlijk diep in de aardkorst plaats vinden. Die zijn boven de grond na te bootsen. Ook dan vindt rekristallisatie plaats. Daarbij worden zware metalen vaak ingebouwd in de kristalroosters. Van mobiliteit kan dan geen sprake meer zijn.

Zouden we zo marmer kunnen maken? Vast wel. Maar in de praktijk zal dat geen rol gaan spelen.

Marmer is namelijk een metamorfe kalksteen. Je zou dus uit moeten gaan van kalksteen. En daar hebben we in Nederland niet zoveel van. Het komt aan de oppervlakte slechts voor in het oosten van het land bij Winterswijk en in Zuid-Limburg. Best wel jammer eigenlijk. Want marmer is zo mooi!